

иошение, което си обрекъл съ уста-та си.
 24 Когато влѣзешъ въ лози-то на ближній-
тъ си, можешъ да ядешъ грозди-ко-
то искашъ, додѣ ся насытиши; но въ съ-
25 сѫдъ-тъ си да не туриши. Когато влѣ-
зешъ въ свѧты-тѣ на ближній-тъ си,
можешъ да откъснешъ съ ржк-тѣ си
класове; но сърпъ не быва да туриши въ
свѧты-тѣ на ближній-тъ си.

ГЛАВА 24.

1 Когато иѣкой земе женж., и ся оже-
ни за неїж., и ако бы че не намѣри та
благодать въ очи-тѣ му, защото намѣрва
той въ неїж. грозно иѣщо, тогазъ да ѹ
напише разводно писмо, и да го даде въ
ржк-тѣ й, и да иѣ отпрати изъ кѫщ-
2 тѣ си. И като излѣзе изъ кѫщ-тѣ му,
може да иде и да ся ожени за другъ
3 мажъ. И ако иѣ възниенавиди вторый-тѣ
мажъ, та ѹ напише разводно писмо, и го
даде въ ржк-тѣ й, и иѣ отпрати отъ
домъ-тѣ си, или ако умре вторый-тѣ й
мажъ, който иѣ е зѣль за своїж женж.;
 4 Първый-тѣ й мажъ, който иѣ е напусти-
нахъ, не може да иѣ земе пакъ за же-
ниж на себе си, като е осквернена; защо-
то това е гнусата прѣдъ Господя; и да
не напесиши грѣхъ на земі-тѣ, които
Господъ Богъ твой ти дава наслѣдие.
 5 Ако иѣкой е зѣль женж. насокро, да
не отиде на бранъ, и да ся не натовари
на него нищо; да бѫде свободенъ въ кѫ-
щ-тѣ си единъ годинъ, и да весели
женж-тѣ си които е зѣль.
 6 Да не земе никой въ залогъ ржкомел-
ници, нико горній-тѣ камъкъ; защото
животъ зема за залогъ.
 7 Ако ся съгледа иѣкой че е открад-
нахъ иѣкой отъ братія-та си, отъ Изра-
илевы-тѣ сынове, та го е направиль робъ,
или го е продалъ, тогазъ той крадецъ да
ся умртви; и да отмахиши зло-то отъ
срѣдъ си.
 8 Внимай же въ ранж-тѣ на проказж-тѣ,
да пазишъ прилежно, и да правишъ по
всичко каквото въ научатъ свѧщенници-
тѣ Левити-тѣ: както имъ заповѣдахъ, да
9 внимаете да правите. Помни що направи-
ли на Маріамъ Господъ Богъ твой на
пѣхъ-тѣ, когато излѣзохте изъ Египетъ.
 10 Когато дадешъ на заемъ иѣщо на бли-
жній-тѣ си, да не влѣзешъ въ кѫщ-тѣ
11 му за да земешъ залогъ отъ него. Вънъ

и Мар. 12; 1. Марк. 2; 23.
Лук. 6; 1.

—
и Мат. 5; 31; 19; 7. Марк.
10; 4.
и Ер. 3; 1.
и Га. 20; 7.
и Прит. 5; 18.
и Исх. 21; 16.
и Га. 19; 19.

и Лев. 13; 2; 14; 2.
и Вин. Лук. 17; 32. 1 Кор.
10; 6.
и Чис. 12; 10.
и Исх. 22; 26.
и Иов. 29; 11; 13; 31; 20.
2 Кор. 9; 13. 2 Тим. 1; 18.
и Га. 6; 25. Псал. 106; 31.
112; 9. Дан. 4; 27.
и Мал. 3; 5.
и Лев. 19; 13. Иер. 22; 13.

да застанешъ, и опзи человѣкъ, комуто
12 заемашъ, да ти изнесе залогъ-тѣ. Ако ли є
человѣкъ-тѣ сиромахъ, да не легашъ да
13 спишъ съзъ залогъ-тѣ му. Непрѣмѣнно
да му върнешъ залогъ-тѣ около заходжа-
ние-то на сълнце-то, за да си съ дрехж-
тѣ си, и да ти благослови; и да ти бѫ-
де правда прѣдъ Господа Бога твоего.
 14 „Да не онеправдуваши иѣкой цѣненъ,
сиромахъ и нищо, отъ братія-та си, или
15 отъ чужденецъ-тѣ които сѫ въ земі-тѣ
ти, отъ вѣтрѣ врата-та ти. Въ истый-тѣ
день дай заплатж-тѣ му, прѣди да зайде
сълнце-то на неїж; защото е сиромахъ, и
има надеждъ-тѣ си на неїж; за да не
извика противъ тебе къмъ Господа, и ти
бѫде грѣхъ.
 16 „Бащи-тѣ да ся не умртвуватъ за ча-
да-та, нито чада-та да ся умртвуватъ за
бащи-тѣ: всякой да ся умртвува за
свой-тѣ си грѣхъ.
 17 „Рда не извирнешъ сѫдъ-тѣ на чужде-
нецъ-тѣ, на сираче-то, сънто да земешъ;
18 дрехж-тѣ на вдовицж-тѣ въ залогъ: Но
да помниши че ты си бѣль рабъ въ Е-
гипетъ, и Господъ Богъ твой тя избави
отъ тамъ; за това азъ ти заповѣдувамъ
да правишъ това иѣщо.
 19 „Когато жнешъ жетвж-тѣ си на нив-
тѣ си, и заборавишъ иѣкой снопъ на нив-
ж-тѣ, да не ся върнешъ да го земешъ;
за чужденецъ-тѣ ще бѫде, за сираче-то,
и за вдовицж-тѣ: фза да тя благослови
Господъ Богъ твой во всички-тѣ дѣла на
20 ржѣ-тѣ ти. Като брулиши маслины-тѣ
си, да не прѣтресувашъ пакъ вѣты-тѣ:
и нека бѫде за чужденецъ-тѣ, за сираче-
21 то, и за вдовицж-тѣ. Като оберешъ ло-
зите-то си, да ся не враращашъ да го прѣби-
рашь; да бѫде за чужденецъ-тѣ, за сираче-
22 то, и за вдовицж-тѣ: И да помниши
че рабъ си бѣль ты въ Египетск-тѣ
земѣ; за това азъ ти заповѣдувамъ да
правишъ това иѣщо.

ГЛАВА 25.

1 Ако стане прѣпираніе между человѣ-
цы, и дойдѣтъ на сѫдъ-тѣ, и ги сѫдятъ,
тогазъ сѫдъ-тѣ да оправдаѣтъ праве-
2 дній-тѣ, и осудятъ повинній-тѣ. И ако
повинній-тѣ е достоинъ за бой, сѫдия-
та да заповѣда да го свалятъ долу, и
прѣдъ него, споредъ прѣстжилене-то му
да му ударятъ иѣколко удари съ четъ.

Иак. 5; 4.

о Иак. 5; 4.

и 4 Цар. 14; 6. 2 Лѣт. 25; 4.

и Ер. 31; 29, 30. Иез. 18; 20.

и Ихс. 22; 21, 22. Прег. 22;

22. Иса. 1; 23. Ер. 5; 28.

22; 3. Иез. 22; 29. Зах. 7;

10. Мах. 8; 5.

и Ихс. 22; 26.

и Мал. 3; 5.

и Лев. 19; 13. Иер. 22; 13.

и Лев. 19; 9, 10. 23; 22.

о Га. 15; 10. Иса. 41; 1.

Прит. 19; 17.

и Ср. 18.

—

и Га. 19; 17. Иез. 44; 24.

о Вин. Прит. 17; 15.

и Лук. 12; 48.

и Мар. 10; 17.